

סדר פרשת הקטרת

תיקון למגפה

לאומרו בכל יום.
וטוב לאומרו כמה פעמים ביום

כפי שהורה לנו מרן פוסק הדור
הראש"ל ורבה הראשי לירושלים
הגאון הגדול
רבנו שלמה משה עמאר שליט"א.

המועצה הדתית
ירושלים

סדר פרשת הקטורת

כל שמות הקודש המופיעים בסוגריים אסור לאומרם בפה! אלא רק יחשוב אותם בליבו בלבד, ואין כוונתם מעכבת כלל. ובמיוחד יש להיזהר בקריאת שם ה' שזה איסור חמור לקוראו אלא בכל מקום שכתוב שם ה' כך - (יְהוָה יאהדונוהי) יש לקרוא (אדוני)

אַתָּה הוּא יְהוָה יאהדונוהי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַקְטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים בְּזֶמַן שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ קַיָּם כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם עַל-יַד מֹשֶׁה נְבִיאֲךָ בְּכָתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

יקרא פסוק זה שלושה פעמים:

וַיֹּאמֶר יְהוָה יאהדונוהי אֶל-מֹשֶׁה (יכוין מה"ש) קח-
לָךְ (יכוין נגפ) סַמִּים (יכוין מתק"ו) נְטֹף |
(יכוין טנ"ו) וּשְׁחַלְתָּ (יכוין פיקאכ) וְחִלְבֵּנָה סַמִּים
וְלִבְנָה זָכָה בַד בְּבַד יִהְיֶה:

אחר כך יקרא שלוש פעמים את הפסוק דלהלן מסופו לתחילתו

יִהְיֶה בַד בְּבַד זָכָה וְלִבְנָה סַמִּים וְחִלְבֵּנָה
וּשְׁחַלְתָּ נְטֹף סַמִּים לָךְ קח מֹשֶׁה אֶל
יְהוָה יאהדונוהי וַיֹּאמֶר

יקרא בפיו מילים אלו מתחילה ועד סוף שלוש פעמים

(והם המילים של הפסוק לעיל, בהיפוך אותיות ובניקוד מיוחד)

הִיְהִי דָבָב דָּב הַכֹּז הַנְּבִלּוֹ מוֹמֶם הַנְּבִלְחוֹ תִלְחָשׁוּ
כְּטַנֵּי מוֹמֶם כָּל חֵק הַשָּׁמַיִם לֹא הוּיְהִי רְמָאוֹ:

וַעֲשִׂיתָ אֶת־הַקְטֹרֶת רִקְחַת מְעַשֶׂה רִקְחַת מְמִלְחָה
טָהוֹר קֹדֶשׁ: וּשְׁחַקְתָּ מִמֶּנָּה הַדֶּק וְנִתְתָּה
מִמֶּנָּה לְפָנֶיךָ הַעֲדַת בְּאֵהָל מוֹעֵד אֲשֶׁר אֶנְעַד לָךְ
שָׁמָּה קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם: וַנֹּאמֶר: וְהַקְטִיר
עָלֶיךָ אֶהְרֹן קְטֹרֶת סַמִּים בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר בְּהִיטִיבוֹ אֶת
הַנֶּרֶת יִקְטִירָנָה: וּבְהַעֲלֹת אֶהְרֹן אֶת-הַנֶּרֶת בֵּין הָעֲרֵבִים
יִקְטִירָנָה קְטֹרֶת תָּמִיד לְפָנֶיךָ יְהוָה יאהדונוהי לְדֹרֹתֵיכֶם:

תָּנִי רַבֵּנוּ, פִּטּוּם הַקְטֹרֶת בַּיָּצֵד? שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשָׁשִׁים וְשִׁמוֹנֶה מְנִים הָיוּ בָּהּ, שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשָׁשִׁים וְחֲמִשָּׁה כְּמִנֵּי יָמוֹת הַחֲמֵה, מִנָּה בְּכָל-יוֹם. מִחֲצִיתוֹ בַּבֶּקֶר וּמִחֲצִיתוֹ בָּעֶרֶב. וְשִׁלְשָׁה מְנִים יִתְּרִים שְׂמֵחֵם מִכְּנִים כֹּהֵן גָּדוֹל וְנוֹטֵל מֵהֶם מְלֵא תְּפִנּוֹ בַּיּוֹם הַכַּפּוּרִים. וּמִחֲזִירֵן לְמִכְתָּשֶׁת בָּעֶרֶב יוֹם הַכַּפּוּרִים כְּדֵי לְקַיֵּם מִצְוֹת דְּקָה מִן הַדְּקָה. וְאַחַד עָשָׂר סְמָנִים הָיוּ בָּהּ. וְאֵלוּ הֵן (טוֹב לַמְנוּתָם בְּאַצְבָּעוֹתָיו) (א) הַצָּרִי. (ב) וְהַצְּפוּרָן. (ג) וְהַחֲלֻבְנָה. (ד) וְהַלְּבוֹנָה. מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מְנָה. (ה) מוֹר. (ו) וְקִצְיֵעָה. (ז) וְשִׁבּוֹלֶת גֵּרֵד. (ח) וְכֶרְפוֹם. מִשְׁקַל שֵׁשׁ עָשָׂר שֵׁשׁ עָשָׂר מְנָה. (ט) הַקּוֹשֵׁט שָׁנִים עָשָׂר. (י) קְלוּפָה שְׁלִשָּׁה. (יא) קְנָמוֹן תְּשַׁעָּה. בּוֹרִית כֶּרְשִׁינָא תְּשַׁעָּה קִבּוּן. יֵין קְפָרִיסִין סְאִין תְּלַת וְקִבּוּן תְּלַתָּא. וְאִם לֹא מִצָּא יֵין קְפָרִיסִין מִבֵּיא חֲמֹר חִיּוֹר עֵתִיק. מִלַּח סְדוּמִית רוּבַע. מִעֵלָּה עֵשֶׂן כָּל שְׁהוּא. רַבִּי נִתָּן הַכְּבָלִי אוֹמֵר אֵף כֶּפֶת הַיָּרְדֵן כָּל-שְׁהִיא. אִם נִתָּן בָּהּ דְּבַשׁ פְּסָלָהּ. וְאִם חֲסֵר אַחַת מִכָּל-סְמָמְנֵיהָ חַיֵּב מִיָּתֵהּ:

רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר, הַצָּרִי אֵינּוּ אֵלָּא שָׂרָף הַנוֹטֵף מִעֵצֵי הַקֶּטֶף. בּוֹרִית כֶּרְשִׁינָא לְמָה הִיא בְּאָה? כְּדֵי לְשַׁפּוֹת בָּהּ אֶת הַצְּפוּרָן כְּדֵי שֶׁתִּהְיֶה נְאֻחָה. יֵין קְפָרִיסִין לְמָה הוּא בָּא? כְּדֵי לְשַׁרְוֹת בּוֹ אֶת הַצְּפוּרָן כְּדֵי שֶׁתִּהְיֶה עֵזָה. וְהֵלֵא מִי רִגְלִים יִפִּין לָהּ, אֵלָּא שְׂאִין מִכְּנִיסִין מִי רִגְלִים בְּמִקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

תַּנְיָא, רַבִּי נִתָּן אוֹמֵר, כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק אוֹמֵר הֲדַק הֵיטֵב! הֵיטֵב הֲדַק! מִפְּנֵי שֶׁתְּקוּל יָפָה לְבָשָׁמִים. פִּטְמָה לְחַצְאִין כְּשֶׁרָה. לְשָׁלִישׁ וּלְרַבִּיעַ לֹא שְׁמַעְנּוּ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה זֶה הַכָּלָל, אִם כְּמִדְתָּה כְּשֶׁרָה לְחַצְאִין. וְאִם חֲסֵר אַחַת מִכָּל סְמָמְנֵיהָ חַיֵּב מִיָּתֵהּ:

תַּנְיָא בַּר קַפְרָא, אַחַת לְשָׁשִׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה הִיָּתֵה בְּאָה שֶׁל שִׁירִים לְחַצְאִין. וְעוֹד תַּנְיָא בַּר קַפְרָא, אֵלוּ הָיוּ נוֹתֵן בָּהּ קְרָטוּב שֶׁל דְּבַשׁ אֵין אָדָם

יכול לעמוד מפני ריחה. ולמה אין מערבין בה דבש? מפני שהתורה אמרה כי כל-שאר וכל-דבש לא-תקטירו מפניו אשה ליהנותה ^{אחרונה}:

ויאמר אלהם ישראל אביהם אם-כן | אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה (יכין נעורי"רון) מעט צרי ומעט דבש נכאת (יכין רוט"א) ולט בטנים ושקדים:

ויאמר אלהם ישראל אביהם אם-כן | אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנים ושקדים: (ר"ת צדנלב"ש ויכין בשם פגמכא"ר ויכין בשם קהסמג"ת):

ויאמר אלהם ישראל אביהם אם-כן | אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנים ושקדים: (ויכין בשם קר"ע שט"ן):

אח"כ יקרא הפסוקים אלו:

ויקרא משה לכליזקני ישראל ויאמר אלהם משכו וקחו לכם צאן למשפחותיכם ושחטו הפסח: ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר-בסף והגעתם אל-המשקוף ואל-שתי המזוזות מן-הדם אשר בסף ואתם לא תצאו איש מפתח-ביתו עד-בקר: ועבר יהוה ^{אחרונה} לנגף את-מצרים וראה את-הדם על-המשקוף ועל שתי המזוזות ופסח יהוה ^{אחרונה} על-הפתח ולא יתן המשחית לבא אל-בתיכם לנגף:

(יכין בר"ת הפסוק וי"ל אמ"ן אה"ע הו"ש הו"י עה"ן וה"ל אב"ל)

יאמר פרשת המנורה ופסוק ה' להושיעני שבעה פעמים:

ויכין במחשבתו באותיות המודגשות בתחילת וסוף פרשת המנורה ו-ה, ותחילה וסוף הפסוק ו-ה, המצטרפים יחד לשם (יהוה) ברוך הוא. ולאחר כל קריאה יכין במחשבתו בלבד, את שם (יהוה) בניקוד שונה כמפורט. (במידה ואין אפשרות לקרוא פרשה זו שבעה פעמים יקרא פעם אחת)

ויעש את-המנרה זהב טהור מקשה עשה את-המנרה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה היו: וששה קנים יצאים מצדיה שלשה | קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה השני: שלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתור

וּפָרַח וּשְׁלֹשָׁה גִבְעִים מִשְׁקָדִים בְּקִנְיָה אֶחָד כַּפֹּתוֹ וּפָרַח כֵּן לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים הַיְצְאִים מִן־הַמִּנְרָה: וּבַמִּנְרָה אַרְבַּעָה גִבְעִים מִשְׁקָדִים כַּפֹּתֶיהָ וּפָרַחֶיהָ: וּכְפֹתוֹ תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמִּנְהָ וּכְפֹתוֹ תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמִּנְהָ לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים הַיְצְאִים מִמִּנְהָ: כַּפֹּתֶיהֶם וּקְנֹתָם מִמִּנְהָ הָיוּ כְּלֹה מְקֻשָּׁה אַחַת זָהָב טָהוֹר: וַיַּעַשׂ אֶת־נִרְתְּיָהּ שִׁבְעָה וּמִלְקַחֶיהָ וּמַחֲתֶיהָ זָהָב טָהוֹר: כִּכְרֵי זָהָב טָהוֹר עָשָׂה אֹתָהּ וְאֵת כָּל־כְּלֵיהָ:

יְהוָה ^{יאהרונותי} לְהוֹשִׁיעַנִי וּנְגִינֹתַי נִגְנָן כָּל־יְמֵי חַיֵּינוּ עַל־בֵּית יְהוָה ^{יאהרונותי}:

לאחר כל קריאה יכוין במחשבתו בלבד, את שם ה' בניקוד שונה:

א. יְהוָה חסד	ד. יְהוָה נצח
ב. יְהוָה גבורה	ה. יְהוָה הוד
ג. יְהוָה תפארת	ו. יְהוָה יסוד

ז. יְהוָה מלכות

ויאמר פסוקים אלו: ויכוין בקריאתו את הפסוקים, באותיות המודגשות בתחילת וסוף הפסוקים אלו (י-ה ו-ה), המצטרפים יחד לשם (יהוה) ברוך הוא.

יְהוָה ^{יאהרונותי} לְהוֹשִׁיעַנִי וּנְגִינֹתַי נִגְנָן כָּל־יְמֵי חַיֵּינוּ עַל־בֵּית יְהוָה ^{יאהרונותי}:

וְזָה מַעֲשֵׂה הַמִּנְרָה מְקֻשָּׁה זָהָב עַד־יִרְכָּה עַד־פָּרַחָה מְקֻשָּׁה הוּא כַּמְרָאָה אֲשֶׁר הִרְאָה יְהוָה ^{יאהרונותי} אֶת־מֹשֶׁה בֶּן עֶשְׂרֵה אֶת־הַמִּנְרָה:

ואחר כך יאמר פסוקים אלו שלושה פעמים:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן קַח אֶת־הַמַּחְתָּה וְתֵן עָלֶיהָ אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ וְשִׂים קִטְרֹת וְהוֹלֵךְ מִהֲרָה אֶל־הָעֵדָה וּכְפַר עֲלֵיהֶם כִּי־יֵצֵא הַקָּצֶף מִלִּפְנֵי יְהוָה ^{יאהרונותי} תַּחַל הַנֶּגֶף (יכוין נגף): וַיִּקַּח אַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר | דִּבֶּר מֹשֶׁה וַיִּרֶץ אֶל־תּוֹךְ הַקֹּהֵל וְהִנֵּה תַּחַל הַנֶּגֶף (יכוין נגף) בָּעַם וַיִּתֵּן אֶת־הַקִּטְרֹת וַיִּכְפַּר עַל־הָעַם: וַיַּעֲמֵד בֵּין הַמַּתִּים וּבֵין הַחַיִּים וַתַּעֲצֵר הַמִּנְפֶּסֶת: וַיָּשָׁב אַהֲרֹן אֶל־מֹשֶׁה אֶל־כַּתֵּף אֵהָל מוֹעֵד וְהַמִּנְפֶּסֶת נִעְצְרָה:

(יכוין בשם **טַטַּטִּיָּה**) והוא מאותיות המוגדלות באלו הפסוקים, וצייר במחשבתך כאלו כתוב לפניך בצבע זהב)

פרשת הקטורת

תפילה שתיקן מרן הראש"ל עפ"י תפילת הרש"ש הקדוש:

שיר למעלות אשא עיני אל-ההרים מאין יבא עזרי: עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ: אל-יתן למוט רגלך אל-יגום שמרך: הנה לא-יגום ולא יישן שומר ישראל: יהוה שמרך יהוה צדק על-יד ימינה: יומם השמש לא-יפכה וירח בלילה: יהוה ישמרך מכל-רע ישמר את-נפשך: יהוה ישמר-צאתך ובואך מעתה ועד-עולם:

שיר המעלות לדוד לולי יהוה שהיה לנו יאמר-נא ישראל: לולי יהוה שהיה לנו בקום עלינו אדם: אזי חיים בלענו בחרות אפס בנו: אזי המים שטפנו נחלה עבר על-נפשנו: אזי עבר על-נפשנו המים הזדונים: ברוך יהוה שלא נתנו טרף לשיניהם: נפשנו כצפור נמלטה מפח יקשים הפח נשפר ואנחנו נמלטנו: עזרנו בשם יהוה עשה שמים וארץ:

למנוצח בנגינות על-השמינית מזמור לדוד: יהוה אל-באסף תוכיחני ואל-בחמתך תיסרני: חנני יהוה כי אמלל אני רפאני יהוה כי נבהלו עצמי: ונפשי נבהלה מאד ואתה יהוה עד-מת: שובה יהוה חלצה נפשי הושיעני למען חסדך: כי אין במוות זכרה בשאול מי יודה-לך: יגעתי | באנחתי אשחה בכל-לילה מטתי בדמעתי ערשי אמסה: עשה מבעם עיני עתקה בכל-צוררי: סורו ממני כל-פעלי און כי-שמע יהוה קול בכיי: שמע יהוה תחנוני יהוה תפילתי יקח: יבשו | ויבהלו מאד כל-איבי יבשו רגע:

משכיל לדוד בהיותו במערה תפלה: קולי אל-יהוה אזעק קולי אל-יהוה אתחנו: אשפך לפניו שיחי צרתי לפניו אגיד: בהתעטף עלי | רוחי ואתה ידעת נתיבתי בארץ-זו אהלך טמנו פח לי: הביט ימין | וראה ואין-לי מכיר אבד מנוס ממני אין דורש לנפשי: זעקתי אליך יהוה אמרתי אתה מחסי חלקי בארץ החיים: הקשיבה | אל-רנתי כי-דלותי מאד הצילני מרדפי כי אמצו ממני: הוציאה ממסגר | נפשי להודות את-שמך בי יכתרו צדיקים כי תגמל עלי:

ואח"כ יאמרו י"ב פעמים בכוונה גדולה:

לְעוֹלָם יְהוָה וְהוֹדֵתָ יְהוָה וְיִבְרָךְ נְצַב בַּשָּׁמַיִם:

ויאמרו כל הקהל יחד עם החזן תפילה זו בכוונה מרובה מעומק הלב:

יהי רצון מלפניך אדני אלהינו ואלהי אבותינו שתעשה למען שמך הגדול הגבור והנורא (יכוון בשם הקדוש בניקוד זה ואל יאמר כפה י-ה-ו-ה) וחוס ורחם על כל עמך ישראל בכל מקום שהם נמצאים ועל כל יושבי תבל, ותבטל מעלינו כל גזרות קשות ורעות, וגזר עלינו גזרות טובות ישועות ונחמות, ותצילנו מכל חולי ומחלה, ומכל מחבל וחבלה, ומכל פחד ובהלה, ותצילנו מן המגפות ובפרט מנגיף קורונה, ומכל מיני מרעין בישין, ותן רפואה שלמה לכל החולים, (וכשאומרו כשבת יוסיף: שבת היא מלועז ורפואה קרוכה לבא), והבריאים תתמיד בריאותם שלא יחלו לעולם ונאמר מי אל כמורך נשא עון ועבר על פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא, ישוב ירחמנו יכבש את עונתינו ותשליך במצולת ים כל חטאתם:

פרשת הקטורת

טוב להוסיף פסוקים ותפילות אלו:

וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲזָה וְאֶרְנֶן לְבַקֵּר חֶסֶדְךָ כִּי-הָיִיתָ מְשֻׁבָּב לִי, וּמְנוּסָם בְּיוֹם צָר-לִי: לִי צָר בְּיוֹם וּמְנוּסָם לִי מְשֻׁבָּב הָיִיתָ כִּי חֶסֶדְךָ לְבַקֵּר וְאֶרְנֶן עֲזָה אֲשִׁיר וְאֲנִי: (ג"פ)
 יקרא מזמור זה בצורת המנורה.

לְמַנְיָ יִרְכְּבוּ אֱלֹהִים. וַיִּרְאוּ אוֹתוֹ כָּל יַעֲקֹבִי
 צִוְּתָם אֶרֶץ נְתִיבָה וְיִבְלִה. יִרְכְּבוּ אֱלֹהִים אֶלְיָיִנִי
 גִּבִּי יוֹדוּ עַמּוּס אֱלֹהִים. יוֹדוּ עַמּוּס כָּל
 נוֹ יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאֵמִים כִּי תִשְׁפֹּט עַמּוּס מִיִּשְׂרָאֵל. וְלְאֵמִים
 תִּמְזַן מוֹר שִׁיר אֱלֹהִים יִזְעֶנּוּ וַיִּבְרְכְּבוּ. יֵאָר פְּרָצֵי
 יוֹדוּ עַמּוּס אֱלֹהִים. יוֹדוּ עַמּוּס כָּל יִשְׂרָאֵל
 לְעֵלִית בְּאֶרֶץ הַרְקָה. כָּל גּוֹיִם יִתְפַּלְּאוּ
 (יכוין א"י) (יכוין צו"ם) (יכוין הכ"ם) (יכוין י"ה)

בְּאֶרֶץ תִּנְחָם סֵלָה (יכוין י"ה)

כשיאמר פסוק זה יכוין במחשבתו צירוף פסוק זה עם שם ה' (מלמעלה למטה בטורים. ואין הכונה מעכבת)

וַיַּעֲמֵד פִּינְחָס וַיַּפְלִל, וַתַּעֲצֵר הַמַּגֵּפָה:

ו	ו	ה	י
ה	י	ו	ה
ת	פ	נ	ע
י	ל	ה	ו
מ	ה	י	ה
ג	ל	ה	ה
ע	ל	ה	ה
ה	ל	ה	ה

בספר משנת חסידים כתוב שיאמר פסוק "ויהי נעם", שבע פעמים ויכוין שבעה מרגלאן כדלהלן:
א. - א' דאהיה ושם הויה. **ב.** - ה' דאהיה ושם הויה. **ג.** - י' דאהיה ושם מצפץ.
ד. - ה' דאהיה ושם יה אדני. **ה.** - י' דיהו' ושם א-ל. **ו.** - ה' דיהו' ושם אלהים.
ז. - ו' דיהו' ושם מצפץ.

וַיְהִי | נָעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ:

פרשת הקטורת

ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן: אמר ליהוה ^{יאהונו} מחסי ומצודתי אלהי אבטח-בו: כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר הוות: באברתו | יסד לך ותחת-כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו: לא-תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם: מדבר באפל יהלך מקטב ישוד צהרים: יפל מצדך | אלף ורבבה מימינך אליך לא יגש: רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה: כי-אתה יהוה ^{יאהונו} מחסי עליון שמת מעונך: לא-תאנה אליך רעה ונגע לא-יקרב באהלך: כי מלאכיו יצוה-לך (יכוין ס"ת יוה"ה) לשמרך בכל-דרכיך: (יכוין ס"ת כלך) על-פפים ישאונך פון-תגף באבן ואלך: על-שחל ופתן תדרוך תרמס כפיר ותנין: כי בי חשק ואפלטתו (יכוין בשם בי"ט) אשגבהו כי-ידע שמי: יקראני | ואענהו עמו-אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו: אך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי: (עד כאן)

אשת חיל מי ימצא ורחק מפנינים מכרה: בטח בה לב בעלה ושלל לא יחסר: גמלתהו טוב ולא רע כל ימי חייה: דרשה צמר ופשתיים ותעש בחפץ כפיה: היתה פאניות סוחר מרחק תביא לחמה: ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה. וחק לנערתייה: זממה שדה ותקחהו מפרי כפיה נטעה פרום: חגרה בעזו מתניה ותאפיץ זרועתייה: טעמה כי-טוב סחרה לא-יכבה בלילה נרה: ידיה שלחה בפישור וכפיה תמכו פלך: בפה פרשה לעני ידיה שלחה לאביון: לא-תירא לביתה משלג כי כל-ביתה לבש שנים: מרבדים עשתה-לה שש וארגמן לבושה: נודע בשערים בעלה בשבתו עם-זקני-ארץ: סדין עשתה ותמפר וחגור נתנה לפנעני: עוז-והדר לבושה ותשחק ליום אחרון: פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על-לשוניה: צופיה הליכות ביתה ולחם עצלות לא תאכל: קמו בנייה ויאשריה בעלה ויהללה: רבות בנות עשו חיל זאת עלית על-פלנה: שקר החן והבל היפי אשה יראת-יהוה ^{יאהונו} היא תתהלל: תנו-לה מפרי ידיה ויהללה בשערים מעשייה:

יהוה ^{יאהונו} צבאות עמנו. משגב-לנו אלהי יעקב סלה: יהוה ^{יאהונו} צבאות. אשרי אדם בטח בה: יהוה ^{יאהונו} הושיעה. המלך יעגנו ביום-קראנו: וערבה ליהוה ^{יאהונו} מנחת יהודה וירושלים. בימי עולם וכשנים קדמניות:

אנא בבח. גדולת ימינך. תתיר צרורה: (אב"ג ית"ץ)
קבל רנת. עמך שגבנו. טהרנו נורא: (קר"ע שט"ן)
נא גבור. דורשי יחודך. כבבת שמרם: (נג"ד יב"ש)

פרשת הקטורת

בְּרַכְּם טַהֲרֶם. רַחֲמֵי צְדָקְתְּךָ. תָּמִיד גְּמֹלִים: (בט"ר צת"ג)
חֶסֶן קְדוֹשׁ. בְּרוּב טוֹבָךָ. נָהַל עֲדַתְךָ: (חק"ב טנ"ע)
יְחִיד גֹּאֵה. לְעַמְּךָ פֶּנֶה. זוֹכְרֵי קִדְשְׁתְּךָ: (יג"ל פז"ק)
שׁוֹעֲתֵנוּ קַבֵּל. וּשְׁמַע צַעֲקוֹתֵנוּ. יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת: (שק"ו צי"ת)
ויאמר בלחש: בְּרוּךְ, שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

אחר כך יתפלל בכוונת הלב גדולה נוסח יהי רצון זה, ויכוין השמות בסוגריים במחשבתו בלבד:

יהי רצון מלפניך יהוהי אלהינו ואלהי אבותינו, שבזכות קריאת פטום הקטרת, ובזכות פסוקיו ותיבותיו ואותיותיו וטעמיו ונקדויותיו ושמות היוצאים ממנו מראשי תבות וסופי תבות וחלופי תבות, שייקבשו רחמיה את פעסך מעלינו ומעל כל ישראל אחינו, ותתנהג עמנו יהוהי אלהינו במדת החסד ובמדת הרחמים, ותכנס לנו לפניך משורת הדין, ובטובה הגדול ישוב חרון אפה מעלינו ומעל כל עמך ישראל, וראה בעין חמלתך צרת גופינו מכים ומענים, ושליח רפואה שלמה לחולי עמך ישראל (ובפרט ל...), ובכח שם (גפ) אמור למלאך המשחית לבל יבא אל פתינו לנגוף עוד, ואשר כבר היו מאורי אור ארבעה מלויים (דעס"מב) שהם מספר (נג"ף) עם ארבעה כללותיהם, ובסגלת למודנו בפטום הקטרת יהיו למאורות (עס"מב) וישימו מר למתוק ובכח שם (נעוריון) ובכח אלו השמות (רו"טא יו"הה כל"ה צמר"בד) צוה למלאכה הקדושים הממונים על השמירה שישמרו וימלטו לנו ולכל ישראל אחינו מדבר וממגפה ומכל דבר רע, ושמו צאתנו ובואנו מעתה ועד עולם (כאן יפרט בקשותיו). ובכח שם (קרע שטון) וחלופו שהוא שם (דגן בנט) תקרע רע גזר דיננו, ובסגלת שם (מטטרון) וחלופו שהוא שם (ינגפט) תכרית ותשמיד כל המשחיתים וכל המקטרגים פאריה תשאג לעמתם שלא יגעו בנו ובמלבושינו והיו למאורות ארבע אותיות שמך הגדול (יהוה).

ובנו יעלו כל ניצוצות הקדשה אשר בתוך הקלי' ואל מקום קדוש יהלכו ונשארים הקלי' פגרים מתים, ובחסדה תצמיח אויבי והאבדת כל צוררי נפשי פי אני עבדה: ותקיים בנו מקרא שכתוב: ונתתי שלום (יסוד) בארץ (מלכות) ושכבתם ואין מחריד (מהחיצונים), והשפתי חיה רעה (לילית) מן-הארץ, וחרב (של ס"מ) לא-תעבר בארצכם:

יהיו לרצון אמרי-פי והגיון לבי לפניך, יהוהי אלהינו צורי וגואלי:

תפילה נוספת לאומרה אחר פרשת הקטורת
הובא בספר כסף הכיפורים

רבון העולמים, גְּלוּי וַיְדוּעַ לְפָנַי כְּסֵא כְבוֹדְךָ אֲשֶׁר
מִדַּת הַדִּין מִתּוֹחָה עָלֵינוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ, וּבֵאֵנוּ
לְחַלּוֹת פָּנֶיךָ שְׂתַעֲצֵר הַמַּגֵּפָה וְהַמְשַׁחִית וְדַבֵּר וְחַלְּאִים
רָעִים מֵעַלֵּינוּ, וְלֹא תִתֵּן הַמְשַׁחִית לָבֵא אֶל בְּתִינוּ,
וְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל טַפְּנוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
עַמְּךָ, וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר: "תִּכּוֹן תְּפִלָּתִי קִטְרֵת לְפָנֶיךָ מִשָּׂאת כְּפִי
מִנְּחַת עֶרֶב", וְכֵמוֹ שֶׁקִּבַּלְתָּ קִטְרֵת הַסַּמִּים שֶׁהִקְטִיר
לְפָנֶיךָ אַהֲרֹן הַכֹּהֵן כַּאֲשֶׁר הִחֵל הַנֶּגֶף בָּעָם, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר: "וַיַּעֲמֹד בֵּין הַמָּתִים וּבֵין הַחַיִּים וַתַּעֲצֵר
הַמַּגֵּפָה". וְכֵן פִּינְחָס, שֶׁנֶּאֱמַר: "וַיַּעֲמֹד פִּינְחָס
וַיַּפְלֵל וַתַּעֲצֵר הַמַּגֵּפָה". וְכֵן דָּוִד, שֶׁנֶּאֱמַר: "וַיִּכֶן שֵׁם
דָּוִד מִזִּבְחַ לַיהוָה ^{יֵאֱהָדוּנְהוּ} וַיַּעַל עֹלוֹת וַשְּׁלָמִים וַיַּעֲתֵר
יְהוָה ^{יֵאֱהָדוּנְהוּ} לְאַרְצֵן וַתַּעֲצֵר הַמַּגֵּפָה מֵעַל יִשְׂרָאֵל".
כִּי אַתָּה אָבִינוּ וְלָךְ תְּלוּיּוֹת עֵינֵינוּ. רַפָּאנוּ יְהוָה ^{יֵאֱהָדוּנְהוּ}
וְנִרְפָא הוֹשִׁיעֵנוּ יְהוָה ^{יֵאֱהָדוּנְהוּ} וְנִשְׁעָה כִּי תִהְלָתֵנוּ
אַתָּה. שְׁכֵן כְּתוּב בְּתוֹרָתְךָ: "וַהֲסִיר יְהוָה ^{יֵאֱהָדוּנְהוּ} מִמֶּנֶּךָ
כָּל חֲלֵי וְכָל מַדּוּי מִצָּרִים הָרָעִים אֲשֶׁר יִדְעָתָ לֹא
יִשְׁיִמּוּ בְּךָ וְנִתְּנָם בְּכָל שְׁנָאִיךָ. לַיהוָה ^{יֵאֱהָדוּנְהוּ}
הִישׁוּעָה עַל עַמְּךָ בְּרִכְתְּךָ סֵלָה. יְהוָה ^{יֵאֱהָדוּנְהוּ}
צָבָאוֹת עִמָּנוּ מִשָּׁנֹב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה. יְהוָה ^{יֵאֱהָדוּנְהוּ}
צָבָאוֹת אֲשֶׁרֵי אָדָם בְּמַחַ בְּךָ. יְהוָה ^{יֵאֱהָדוּנְהוּ}
הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ:"